

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin, dvakrat 12 vin, trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Slava Kristusu — kralju!

Jutri je praznik presvetega Rešnjega Telesa, praznik, ki ga praznujejo krščanski narode z največjo slovesnostjo, z iskrenim navdušenjem in veseljem. Jezus pojde iz cerkve po naših cestah in ulicah, koder bo delil svoj blagoslov. Iz tisoč in tisoč grl se bo razlegala vesela pesem v čast in slavo Jezusu v presvetem sakramentu. Z javnim poklekanjem, z javnim prepevanjem, z javnim okrašenjem hiš in ulic bomo priznavali, da je Jezus naš kralj, kateremu se klanjamo v neomejeni zvestobi in ljubezni.

Kristjani! Pokažimo jutri na dostojen način, da nismo še zavrgli krščanskih resnic, da nismo še odpovedali pokorščine najboljšemu in najvzvišenejšemu kralju — Jezusu! Še hočemo biti dobri in verni kristjani!

Praznik presvetega Rešnjega Telesa bi morali praznovati prav za prav Veliki četrtek, toda takrat žaluje sv. cerkev radi britkega trpljenja Jezusa Kristusa. Zato je postavljen poseben praznik presvetega Rešnjega Telesa, na kateri se hvaležno spominjamo zadnje večerje Gospodove, pri kateri je izrekel besede: »To je moje Telo, to je moja kri«.

Mnogo preziranja in onečaščenja trpi Gospod Jezus Kr. v tem sakramentu, v katerem prebiva med nami po noči in po dnevi. Prav primerno je tedaj postavljen ta praznik, da skušamo ob tej priliki popraviti z javnim čiščenjem, kar grešimo med letom proti neskončni ljubezni Gospodovi v tem sakramentu.

LISTEK.

Mejnik.

Huj, je bilo tisto leto ropot po vasi; pol vaščanov je držalo z Medvedom, polovica pa s Pavletom.

Za tisto malo zemlje tam gori v Lazih sta se prepirala in prepirala že tri leta menda.

Medvedova Francika, ki je imela eno oko tako malo za Pavletovim Mihom, je čakala že tri puste, ker stari ni pustil in Miha jo je takrat odpihal na Hrovaško, češ, še prosili me boste.

Snubil je pred tremi leti Franciko, a Medved ga je poslal, od koder je prišel in od tedaj je začel tisti prepir šele prav posebno.

— Moje je, moje, upil je Medved

— Ne, moje je, srdil se je Pavle.

Večkrat je prišlo celo do pretepa in sodnija je mogla posezati med razjarjena možaka.

Pretekla so torej tri leta od onega časa — tri leta kletve in prepira — in Miha je pisal domov in pozdravil tudi sosedovo Franciko.

Sam Gospod bo delil jutri osebno po naših cestah sv. blagoslov. Prosimo Ga, naj razlije obilnih milosti na sv. očela, rimskega papeža, na našega presvetlega cesarja, na vse delavsko ljudstvo, na njega duhovnike, uradnike, odgojitelje in našo slavno vojsko.

Potrudimo se vsi, da bo ta dan veličasten, dostojen najvišjemu Kralju. Naj donijo hvalne pesmi iz naših grl, naj pokajo puške, naj grmijo topovi, naj zvonijo zvonovi, naj se razlega od ust do ust:

Slava, slava Kristusu — našemu kralju!

Vinska klavzula in avstrijska vlada.

Kakor vse kaže, ne bode še konec vinske klavzule, ali vsaj poskusila bode avstrijska vlada napeti vse svoje sile, da bi šla v tem oziru Italiji na roko. Mi smo že večkrat povdarjali v svojem listu, da ne bode imela avstrijska vlada najmanj zasluge, ako bo tudi definitivno odpravljena vinska klavzula. Vsa zasluga bo izključno le na strani ogerske vlade. Avstrijska vlada igra glede rešitve vprašanja o vinski klavzuli strašno smešno, dvorezno ulogo. Smešno zaradi tega, ker je pri nji tako okorna, da zamore njeno neodkritosrčnost spoznati že vsak politični otrok. Da bi namreč naša vlada opravičila sebe, ko bi vendarle Italiji na ljubo hotela obdržati še v bodoči trgovinski pogodbi vinsko klavzulo, začela je že zdaj strašiti one, ki imajo na tem kaj dobička, s tem, da hoče Italija uvesti visoko carino na uvoz avstrijskega lesu. Trobentač naše vlade, in v prvi vrsti ministra za zunanje zadeve je, kakor znano, dunajski list „Fremdenblatt“. Ta list je prevzel zadnji čas nalogo, pripravljati tla za novo trgovinsko pogodbo z Italijo in sicer z namečkom vinske

klavzule. Ta list je ravno, ki piše to dni, da se vrše zdaj pogujanja med Kanado in Italijo, pogujanja radi mejsebojnih ugodnosti med imenovanimi državama, in pa posebno glede ugodnosti, katere naj bi privolila Italija Kanadi glede izvoza kanadejkega lesu. Omenjeni list tudi pravi, da se ustanavlja parobrodna družba Kanadejcev in Italijanov, ki ima na razpolago 120 parobrodov, ki bodo prevažali med Kanado in Italijo blago, v prvi vrsti les, katerega se toliko nahaja na Kanadi. Kdo ne zapazi koj namena take pisave! Naša vlada začela bode igrati zdaj glede vinske klavzule isto vlogo, kakoršno je igrala pred najstjimi leti. Skušala bo s svojimi glasili „pripraviti“ vse one parlamentarce in sploh javne zastope, kjer vinska trta ne rase, ampak se nabajajo gozdovi, s tem, da jih bo strašila s carino na uvoz našega lesu od strani Italije, kar se ji bo tudi posrečilo, posebno še zaradi tega, ker se med takimi nahaja največ Nemcev poleg Poljakov, ki so ji pa itak vedno na razpolago. — Od strani avstrijske vlade se nima torej Italija pri sklepanju nove trgovinske pogodbe ničesar bati. Pač pa ji tako lahko ne pojde izpod rok pogujanje z Ugri, ki bodo, sodeč vsaj po dosedanem njih postopanju, vse storili, da onemogočijo vinsko klavzulo. Italija bi z Avstrijo prav lahko opravila, t. j. z avstrijsko vlado; kajti ako ne drugače, sklenila bi ta z njo trgovinsko pogodbo na podlagi paragrafa 14, ne meneč se za to, ako je res tudi opravičeno rabiti paragraf 14. tudi v tem slučaju. Ogerska vlada pa paragrafa 14. nima na razpolago, in ne more torej brez privoljenja ogerskega parlamenta skleniti nobene trgovinske pogodbe. V ogerskem parlamentu pa danes gotovo ni večine, ki bi glasovala za vinsko klavzulo, dandanes, ko so poslanci po večini posestniki in vinogradniki, ki imajo krasne in velikanske nove trtne nasade z američanko, ki obetajo od leta do leta vedno bogatejšo trgatav. Pred najstjimi leti je to v ogerskem parlamentu gotovo šlo, in našla se je velika večina poslancev, ki so glasovali za vinsko klavzulo. Ali tedaj so bili oger-

ski vinogradi po trtni uši opustošeni in je Ogerska potrebovala od zunaj mnogo vina. Dandanes pa temu ni več tako, in se bodo zaradi tega tudi Ugri postavili z vso odločnostjo na branik svojih vinogradnikov, in bodo na vse kriplje delali na to, da se za vedno odpravi zloglasna vinska klavzula, s katero tako neizrečeno simpatizira naša avstrijska vlada. In zakaj bi naša avstrijska vlada tudi ne simpatizirala z vinsko klavzulo, vsled katere je bila Italija vsako leto na dobičku za kakih 70 milijonov kron? Italija potrebuje namreč denarja. — V sredo se je vršila v italijanskem parlamentu razprava o kreditih za italijansko vojno mornarico. Poslanec De Palma je v ti seji očital upravi italijanske mornarice, da je sicer mnogo stofila za razvoj italijanske vojne mornarice v Sredozemskem morju, a se ni prav nič brigala za to, da bi tudi v Jadranskem morju povečala moč italijanskega vojnega brodograja. Italijanska vojna uprava bi morala, po mnenju tega poslanca, skrbeti za to, da postanejo Benetke točka, iz katere bo lahko Italija popolnoma gospodovala nad Jadranskim morjem. Priporočal je govornik mornarični upravi, da prej ko prej napravi to, kar je do zdaj zamudila v zgoraj omenjenem pogledu. Da so bile naperjene te besede proti naši državi, tega ni pač treba posebej povdarjati. Omeniti pa moramo, da je treba za napravo novih vojnih ladij, kakor tudi za uredbo vojnih pristanišč mnogo milijonov, katerih pa Italija gotovo nima preveč. Zakaj bi torej Avstrija z ugodnimi trgovskimi pogodbami in posebno pa še z vinsko klavzulo ne pripomogla do nekoliko milijonov, s katerimi bi se potem Italija oboževala in utrjevala proti Avstriji ter si pridobila popolno gospodarstvo nad Jadranskim morjem!

Rusko-japonska vojska.

Kinčev je torej v oblasti Japoncev. V četrtek so Japonci z velikanskimi izgubami po 16 urnem bojevanju pregnali Ruse, ki so bili nasproti Japoncem jako maloštevilni iz Kinčova in z bližnjih trd-

— Čemu se pa prepirata, saj je vendar na pravem prostoru, dejal je sodnik. Stroškov vsak polovico, pristavil je osorno in trdo. In pisar je povedal, da plačata vsak 50 svetlih kronic —

Pomirila sta se od tedaj soseda in tudi Miha se je vrnil domov. Pred kratkim je bila svatba in stari Medved je dejal:

— Ma še nocoj mi ne gre v glavo, kako je bilo s tistim kamnom? Tri korake sem ga bil vendar prenesel na svoje.

— Kaj, de Pavle — in jaz sem ga potem tri — nazaj — na pravo mesto —

Pogledala sta se možaka, češ: ne-umna sva pa le bila.

In zahreščalo je izza peči, Čot je vlačil mehove, in pari so skakali po podu in tudi Medved se je zasukal in si zapel tisto staro:

Pleši, pleši medvedina,
Pleši, pleši, tinaná ...

Janko Filipovič Serjunov.

Zvečer ni spal ne Medved ne Pavle. Proti polnoči pravi Medved sam pri sebi: Čakaj, mejnik je sedaj menda zopet na pravem mestu, a ker pride jutri komisija, ga moram prenesti tri korake nazaj, kakor je bil danes zjutraj. Komisija bo videla, da me hoče sosed oslepiti — in pravda je moja.

Rečeno, storjeno. —

Pa tudi Pavletu ni dalo spati.

— Čakaj, pravi, tisti kamen moram nocoj prenesti vendar za tri korake na moje, ker sicer še izgubim to presneto pravdo.

Po polnoči se je dvignil in odšel na polje.

Drugi dan je bila komisija v vasi. Otročaji, od Librove Mice, ki je že gledala za fanti, pa do Svetličevega Janezka, ki je še prste v usta stavil, so vsi zamudili šolo, kajti kaj tacega se ne vidi vsak dan.

Gospodje s papirji in „napami“ so merili in merili, vlačili so neke „debele cvrnate niti“, kakor je dejal Domjan Sonačev, okoli po trati — a mejnik je ostal ravno na prvem mestu.

— — — Tudi Franciko prav posebno pozdravi“ glasilo se je v pismu, in oče Pavle je tedaj vskipel in zaropotal, da se je hiša tresla.

— Kaj? pozdravi — že jaz pokazem temu Medvedu!

In pravda je začela z nova. Danes je bil mejnik tu, jutri tam. Pot je moja in zopet na drugi strani — pot je moja.

— Hoj, hudiča buzaronskega, dejal je oče Medved, jaz moram to stvar vendar spraviti v red — po komisijo moram, sicer ne bo miru. In on jo bo plačal, kajti mejnik je bil tri korake na mojem danes zjutraj — on ga je prestavil — odtrgati mi hoče toliko polja. — Oh, ta lumpacjus grdi!

— Ne, iz te hiše ne bo neveste za me, dejal je Pavle za plotom in Francika je ulovila vsako njegovo besedo.

Kako se je trgalo srce ubogemu dekletu in vešar nikjer rešitve — oh, ta nesrečna steza!

— Ne, pritrtil si je še enkrat oče Pavle, od tu pa že ne, tudi če ga ni nikdar domov.

Bilo je isti dan pred komisijo.

njav. Ruskijh poročil o tem boju ni še do danes. Zato pa zamoremo podati svojim čitateljem le poročila, ki dohajajo o tem boju iz Tokija, torej od japonske strani. Kinčov leži kakih 80 km severno od Port Artura na zapadni obali polotoka Kvantung, zaliva Liaotung. Poročilo iz Tokija o tem boju se glasi: V četrtek je japonska armada naskočila Kinču in izvojevala japonsko zmago. Pred tem naskokom so Japonci napadli ruske glavne pozicije. Najprvo so jih strahovito streljali s topovi, da so se Rusi končno jeli umikati. V četrtek zjutraj se je pričel naskok na Kinčov. Glavne japonske sile so bile koncentrirane južno od mesta, kjer se je nahajala glavna ruska moč. Obe stranki bojevali sta se s največjo navdušenostjo. Več ur je trajala borba, ne da bi se zmaga nagnila na to, ne na ono stran. Popoludne pa je japonska artilerija spremenila svoje pozicije, kar je odločilno vplivalo na izid boja. Rusi so se jeli umikati iz svojih pozicij. Ko so Japonci opazili, da Rusi ne streljajo z isto živahnostjo, so sklenili naskočiti citadelo. Ruska posadka je takoj odhitela k glavni ruski armadi, ki se je še vedno držala na vrhovih južno od citadele. Rusi so začeli na naskokajoče Japonce strahovito ogenj, vendar pa niso mogli več zabraniti, da bi se Japonci ne polastili citadele. Del japonske armade je naskočil utrdbi, dočim je drugi del napal Ruse na južnih vrh. Neposredno, ko so Japonci razobesili na citadelo belo-rdečo zastavo zvhajajočega solnca, je prišla japonska armada napad na glavno rusko silo. Rusi so se sicer branili z junaško hrabrostjo in veliko trdovratnostjo, toda japonski pro-moči se le niso mogli trajno ustavljati. Japonci so v enomer drli naprej, da si so svinčenke padale kakor bi deževalo. Za njihovim hrbotom so neprestano gr-meli težki japonski topovi. Rusi so se dolgo držali z največjo trdovratnostjo in vstrajnostjo, in Japoncem se v kljub vsi hrabrosti ni posrečilo, da bi zlomili ruski odpor. Konečno pa so se morali Rusi umakniti, in zmaga je bila popolnoma na japonski strani. Izgub je bilo na obeh straneh premnogo. Tako je torej japonsko poročilo. Koliko je na njem resničnega, se ne more danes soditi. Opomniti je treba le, da so se japonska poročila do zdaj izkazala vedno kot netočna in tudi neresnična. Japonofilske listi povzdigujejo to japonsko zmago v deveta nebesa in polnijo svoje liste s samimi slavospevi na Japonce. Resni listi so pa drugačnega mnenja. Danajska „Reichswehr“ piše namreč o tem boju: To so bili obligatni boji, ki se vedno v takih slučajih vrše pred trdnjavami, katere vsikdar izvojevo mobilni deli trdnjavske posadke z namenom, da se z napadajočim sovražnikom bore za vsako ped zemlje in ga s tem zadržujejo, da ne more napredovati kakor bi sam hotel. Da so se Rusi umaknili, je v zmislu njihove naloge in se absolutno ne more smatrati kot zmaga napadalcev, h koncu morejo z velikansko svojo premočjo prisiliti vsakega nasprotnika, da se mora umakniti. Celó „Neue Freie Presse“ ne pripisuje ti japonski pridobitvi, ako bi bila tudi resnična, nobenega posebnega pomena. „Neue Freie Presse“ piše namreč: Napredki Japoncev v treh tednih v odprtem neutrujenem terenu proti Port Arturu znašajo 20 kilometrov, torej niti jeden kilometer na dan. Daljava od Kinčova do Port Artura pa znaša 80 kilometrov. A še je južno zapadno od črte Kinčov Taljenvan začena utrjeno ozemlje. Tam so bili Rusi v svojih pripravljenih pozicijah. Pripravljeni moramo torej biti na dolgotrajne boje, predno se Japoncem posreči, da zagledajo utrdbi Port Artura od kopne strani. Če je pa, kakor poročajo listi, že pri zavzetju Kinčova padlo 12.000 Japoncev in 12.000 Rusov, in če bode zavzetje vsake utrdbi pred Port Arturom, katerih je vse polno, Japonce stalo toliko žrtev, kakor jih je stalo zavzetje Kinčova, potem bode popolnoma zmanjkalo Japoncev, predno pridejo do zadnje utrdbi pred Port Arturom.

Ruskijh poročil ni o tem, kar poročamo v naslednjih vrstah, prav nič. Ta poročila so povzeta iz raznih angleških, Rusom sovražnih listov, ki se po navadi veddo lažejo in le sem ter tja kaj resničnega povedo, ko so k temu prisiljeni po raznih okoliščinah in ne morejo več tajiti resnice. Iz Čifu prihaja jedna taka angleška vest, ki pravi, da je pripovedoval tam neki Kitajec, da so Japonci zavzeli Daljni dne 29. maja, ne da bi niti jedenkrat vstrelili. Iz Tokija, ki je

ravno tako kalen vir kakor angleški, se poroča, da so Rusi zapustili Daljni, a da so poprej poskusili mesto razrušiti in poškati. Po tem viru bi bile našle japonske patrulje, ko so se približale mestu, porušeni nad 100 hiš, med njimi več vojašnic, skladišč in več poštnih in brozovnih uradov. Dvesto železniških vagonov bilo je nepoškodovanih. Rusi so porušili tudi morske pomole ter uhod v mali morsk zaliv in tudi nekaj neoparabnih ladij. Most za iskrcavanje pa je ostal nepoškodovan. Isto tako se poroča angleškimi listom, da je prišlo dne 31. maja v Čifu 500 kitajskih beguncev iz Daljnega in iz Talienvana. Rusi bi bili, po angleških poročilih, zapustili dne 26. maja Talienvan, potem ko so zažgali tam več nepotrebnih reči. Porušili bi bili Rusi po odhodu iz Talienvana kolodvor, tri trgovske ladje in dva neoparabna parobroda. Tudi topovničarko „Bober“ in dve torpedovki bi po istem poročilu bili uničili Rusi. Koj za tem pa poroča zopet isti angleški list, da je vse to laž, kar je prejšnji dan poročal o Talienvanu. Dne 30. maja je odposlal admiral Togo pred Port Artur tri topničarke in več torpedovk na rekognosciranje. Rusi so streljali na te ladje ter so jedno poško-dovali.

Politični pregled.

Delegacije. — V petek je avstrijska delegacija vsprejela proračun ministerstva za zunanje zadeve. V soboto pa je zborovala ogerska delegacija, ki je istotako vsprejela proračun ministerstva za zunanje zadeve. V ponedeljek in v torek je razpravljala avstrijska delegacija o rednem, kakor tudi o izvanrednem proračunu vojnega ministerstva ter o izvanrednih vojnih kreditih. Čehi in Slovenci, t. j. dr. Šusteršič, govorili so sicer in glasovali proti proračunu in proti izvanrednim vojnim kreditom, ki so pa bili navzlic temu z veliko večino vsprejeti.

Protiverska gonja na Francoskem. — Na Francoskem so zaprli 13.000 javnih ljudskih šol, katere so vodili nepotrjeni redovi; zasebnih šol so zatvorili 12.000, med katerimi je bilo 2000 deških z 200.000 učenci, in 10.000 šol za deklice, katere je obiskovalo okoli milijon učenk. Srednjih šol so imeli redovi 152, izmed katerih so jih 52 zatvorili popolnoma in ostale izročili v oskrbo svetnim duhovnikom. Zatvorili bodo še 4000 šol s 405.000 učenci. Iz 8 bolnišnic so tudi že prepodili redovnike in ostali bodo sledili. — Francijo bode veljalo pre-ganjanje redov 400 milijonov frankov za nove stavbe in vsako leto 30 milijonov na plačah.

Dopisi.

Iz Dornberga. — V nedeljo, na praznik sv. Trojice, je naš „stacionar“ g. Marinka zopet napravil svojim „liberalčkom“ zabavo s tamburaškim plesom. To pot pa pri Malnarju, to je tam ob cesti, ki gre v Rihemberg, kjer veleposelnika (??) Tomažev Janez in pa Rikeli Golja moljeta kraško pšenico, tolčeta dornberško čreslo, pa točita italijanske „lagrime“, klavzuli na ljubo.

Bravo „liberalci“; največi cerkveni prazniki vam že niso nič več sveti. Res, lep zgled dajete dornberškemu ljudstvu in njega mladini, ko ju učite zapravljati, pa skrunite s popivanjem in plesom tako visoki praznik. Liberalni cerkveni pevci, ki ste bili pri tem plesu, kako gre to skupaj? Že pridete pri prihodnjih volitvah s trditvijo, da ste dobri in pošteni katoličani, ljudstvo menda ni slepo in za trdno upamo, da Vas bo pomedlo, kakor pred tremi leti.

Čudimo se pa tudi našemu gosp. župniku in županu, da trpita v cerkvi na koru take „liberalne“ pevce, ki zjutraj dokler so še trezni, Bogu hvalo pevajo, popoldne pri plesu pa čez vero, župnika in župana zabavljajo, kakor da niso od nobenega nič odvisni in se tudi nikogar ne bojijo.

Radovedni smo, kako dolgo bodeta še župnik in župan take razmere trpela?

Izpod Čavna. — Meseca maja je usiljeval po vipavski dolini agent neke ogerske tvrde kose. Prebrisani žid jo ulovil veliko število naročnikov; mož pa je še posebno prefrigan postopal s tem, da je ljudstvu zagotavljal plačevanje po prejemu blaga. Vrh tega pa je menda večino naših županov s sladko besedo ulovil, da so mu podpisali nekakšno ga-

rancijo za plačilo. — Kose so došle in tvrda se je bolj naslanjala na garancije gg. županov, nego na svojo obljubo, da se bo plačilo zahtevalo po prejemu blaga; zahteva namreč plačilo pred izročitvijo blaga. Neznani agent je jako živjačno skrbel za korist svoje tvrde, kajti dogovor za plačevanje po prejemu je bil samo ustmen; garancijo za plačilo je pa prav lokavo izvil od županov pismeno! Ker naročniki ne marajo plačati, dokler nimajo blaga v rokah, opirajo se na to-zadevni ustmeni pogovor z agentom, žuga tvrda naročnikom s pravdo. Omenjeni dogodek je nov dokaz, da je naše ljudstvo še vedno prelahkoverno in se le prerado udaja sladkim besedam tujih agentov. Gotovo žalostno, da ima naše ljudstvo nezaupanje do domačih tvrdk, tujim, neznanim pa se tako rado vsede na limanice! Zona nas pa stresa, ko vidimo, da še celo voditelji ljudstva — gg. župani — take kupčije z neznanimi tvrdkami podpirajo.

Vitovlje. — Ravno pretečene bin-košne praznike je bila romarska cerkva na prijaznem vitovljanskem griču izvanredno dobro obiskana. Razun domačinov in bližnjih sosedov iz črniške in šempaske župnije je došlo obadva praznika lepo število božjepotnikov s Trnovega in drugih daljnih krajev. Našteli smo nad 600 obhajencev ta dva dneva v naši cerkvi. To je res prav vabljiv kraj za častilce Matere Božje. Pa tudi cerkveno oskrbnništvo vsako leto preskrbi kako novo olepšavo griču in cerkvi. Letos smo opazili, da je bilo staro obzidje nekdanjega tabora popravljen. Ni pa še vse delo dovršeno. Iz-rečno na zapadni strani se še deloma pogreša obzidje. Pa v teku tega leta upamo, da bo tudi ta del zidu dovršen. Za to svojo cerkev uneti Vitovljanci bodo gotovo radovoljno žrtvovali še nekaj dela in časa, da dovrše tudi ta kos ograje!

Lokve, 22. maja 1904. — (Odgo-vor na prvo notico v „Sočini“ prilogi z dne 4. maja t. l. št. 36) Milostiva!

Z vso udanostjo prosim odpuščenja. Na kraj pameti mi ni, da bi se hotel opravičevati za razžalitev, ki so Vas za-dele vsled mojih dopisov, koji ne spa-dajo v naš vek, pač pa v srednji. Za tako razžaljenje, koje izvira iz starega kopita, ste me dobro oklofotali; ali skrajni čas je že bil, da storite konec mojim srednjeveškim bedastostim (Vi pravite: bedarijam). Vaše klofute so me streznile in jaz — poprej fantaz — sem postal zopet reelen, resen ud slovenskega naroda.

Glejte, Milostiva! Moja nepozabna mati me je ljubila, da bi se bila za me žrtvovala; od nje sem se naučil, da nežni spol nadkrijuje moški spol z dobrim srcem, se skrbo in drugimi lepimi čednostmi; cenil sem te čednosti že v svoji mladosti; in ko sem kot dijak čital pre-sen Schillerjevo: „Ehret die Frauen“, sem postal fantaz za ženski spol . . .

A prišli ste Vi, Milostiva, klicali ste slovenski narod na svojo stran, nago-varjali ga k napredku, začeli ste ta nar-dov razsvitljevali po svojih cenjenih li-stih, objubili ste nadalje, da boste Vi vse svoje duševne in finančne (grotne) moči uporabili v prid milega Vam slo-venskega naroda; tedaj se je moja fan-tazija prerodila v fanatizem, in v Vas sem zagledal slovensko — Ivano d'Arc.

Ker je meni prirojeno domoljubje, in sem prepričan, da izobražen človek mora ljubiti svojo domovino, sem se tudi takoj požuril, da dokažem faktično svojo dobro voljo; potrudil sem se, ali žal — način mojega delovanja je bil res be-dast. Začel sem namreč razlagati, kakor srednjeveški profesor, stavke modrijanov, počenši od Sokrata noter do velikega Kanta. O jaz bedak!

Da, Milostiva, do smrti Vam bom hvaležen za klofute! One so mi oči od-prle; spoznal sem, da slovenski narod ni zrel za take bedastoče; zanj ni treba v prvi vrsti grotno skrbeli, kakor delate Vi, ki ste poklicani, da se spuščate v razna podjetja in s tem utrjujete finan-cijelno stališče svojega naroda: — le tako namreč se koristi milemu slov. narodu; le tako delovanje je podobno želo-ducu, kateri vso hrano sprejme, jo pre-bavi in vse ude hrani . . .

Prav torej imate, ko me imenujete prismojenca; celo svoje življenje sem bil velik čestilec nežnega spola in do sedaj še nisem spoznal njegove naravi: — Vi ste mi s svojimi klofutami odprli oči; zdaj vem, da niste mož z muštufami, ampak žena z lepo, črno kito; da imate

— kakor res nežni spol — angeljsko srce, nebeški smehljaj, sladke besede; da skrbite za hišno blagostanje in se zate-gadelj tudi spuščate v narodna podjetja: — toda z modroslovnimi predmeti je Vam treba priznati. Vaše klofute so krive, da sem se prerodil; in ker sem do sedaj bil prismojen fantist, hočem odslej naprej po Vašem receptu reelno skrbeli za mili slovenski narod. A ker sem pri delitvi svetà — ko ga je Perum delil — prazen ostal, hočem z dobrim svetom pomagati:

1. svetoval bi Vam, da prihodnjič, ko bi jaz spet v svoje prismojene grebe zabredel, klofutate primerno samo mene, ne pa „Prim. List“. Zakaj temu zamerite da včasih svoje predale polni z „dopisi, ki so polni obrekovanja, opraviljanja in falotskega zavijanja“ (tako namreč pravite Vi, angelček moj!) — ali niste tudi Vi napolnili včasih svoje predale in liste s takimi rečmi, da člo-veku, če jih čita, preide apetit, tudi če bi imel pečenega kapuna pred seboj? Vem, da boste ugovarjali, češ, „Pr. List“ nosi hlače, a Vi pa dolgo kito — da tedaj mora on razumen in proti Vam uljuden biti: ali blagovolite na znanje vzeti, da kakor se mora on na nežne čitateljice ozirati, tako tudi Vi na možke, tedaj na oboji spol.

2. svetoval bi Vam, ko boste te presnete klerikalce napadali, da jim daste bolj uljudno — kakor se reče „sub rosa“ — razumeti, da so prismojenci, faloti in farizeji; ako boste klofotali po tem na-vodilu, bo vspeh velik; liberalci bodo plo-skali veselja, bodo ponosni na Vašo izo-brazbo; in marsikateri klerikalec — sit klerikalne prismojenosti — pristopi k Vaši stranki.

3. svetoval bi Vam, ko boste zopet po svoje častili (s klofutami) te poneumne-valce, da prinesete tudi kak dokaz — nič ne dé, če bo izmišljen — samo da na videz zadovolji čitatelja: kdor ima v glavi mah, bo Vam hosana pel; kdor pa ima soli v glavi, bo molčal — in tako bo uspevala korist milega slovenskega naroda.

V zadnjem obziru Vam daje Vaš — meni priljubljeni — g. dopisnik s Trno-vega lep izgled. Glejte, on je meni nadel, reveđa po svoji glavici, ime „surovež“ in je to dokazal s tem, ker sem uporabil govorč o sadjereji besedo „sadge“ za sadno drevje. Sicer bi jaz njega lahko zavrnil, da se tudi njemu včasih zareče polič namesto kvartinček; toda ker sem se te dni z njim pobratil, in ker je on prvi začel insulte — četudi nelogično — motivirati, mu oprostim in ga celo pohvalim.

4. svetoval bi Milostivi slednjič, da se ne zaganjate v privatno življenje teh lažnjivih in obrekovalnih klerikalnih fal-otov, ker ti so se od Vas naučili z ve-liko spretnostjo zbijati klin s klinom, in to bi marsikateremu liberalcu škodilo — tedaj tudi Vašim „varovancem!“

Milostiva! Od dneva, ko ste me Vi z nežno ročico dobro oklofotali, in ko sem jaz svojo prismojenost spoznal, sem neprestano premišljal, kako bi korist milega nam slovenskega naroda najbolj uspevala: Ker nimam ne svetà ne blaga, dal sem Vam na razpolago par dobrih svetov. Uverjen sem, ako jih boste uva-ževali, da bo korist vsestranska: Vaš ugled bo rastel; Vaša stranka se bo množila, in s tem uspevala korist milega sloven-skega naroda . . .

Sicer pa bi Vaš ugled trpel; reklo bi se, da ste že stara (ah Milostiva!), če-ravno ne vidim v Vaši kiti nobenega blagega lasa; stranko Vašo bi razupili za suroveže in tuleže, in s tem bi trpela korist milega naroda.

Še enkrat: lepa hvala, Milostiva, za dobro zaslužene klofute!

Vam udani

Neduhovnik.

Iz Kozane, 10. maja. — Izv. dop. — (Kje je resnica in kje je ni?) V štev. 85. „Soče“ pravi znani dopisnik, da je stavil J. Kristančič v neki seji predlog radi zboljšanja občinskih poti v gorenjih Brdih. In ko je župan videl, da ima biti ta predlog sprejet, da je pono-vil glasovanje samo za to, da je Kris-tančičev predlog padel in obveljal žu-panov.

To ni res, v tem zmislu ni stavil Kristančič nobenega predloga in tudi glasovanje se pod našim županom nikdar ne ponavlja; najhujši njegovi nasprot-niki mu morajo to priznati, da zna vzdr-ževati red pri sejah, kakor se ni nikdar vzdrževal pod njegovimi predniki. — In ravno to točno vzdrževanje reda, to

strogo varovanje zakonitosti imenujejo nekateri s a m o o b l a s t n o s t. — Kdor nima čistih pojmov, pač ne zna razločevati, in kdor čita zgoraj omenjeni dopis v „Soci“, si pač ne more narediti drugačne sodbe, nego da je v dopisnikovi glavi vse zblojeno.

Mreža občinskih cest in poti v naši občini županiji še ni dovršena in tudi ne bo še tako kmalu. Glede vzdrževanja obstoječih občil se mora župan ravnati po preudarkih, katere ustanavlja starišinstvo. Ono določuje, on samo izvršuje. Že več let zaporedoma in tudi letos je postavilo starišinstvo v preudarek skupnih potrebščin 1200 K za vzdrževanje občinskih poti. Ta svota se na podlagi starišinstvenega sklepa leto za letom razdeljuje po enaki meri med vse davčne občine, tako, da dobi vsaka po 150 K o času potrebe. Čeravno imajo one velike davčne občine, katere so na okrajnih cestah, več občinskih poti ali vsaj toliko, kakor one majhne, o katerih pravi „S.“ dopisnik, da niso na skladovnih cestah, — vendar se deli denar vsem občinam enako. — To je protizakonito, krivično. — A komu se godi po tem postopanju krivica? — Tistim občinam, katere so na skladovnih cestah, dočim imajo one občine, katere niso na skladovnih cestah, očitno korist od tega. To dokažemo tako-le: Direktne davka plačujejo Vipolže 3165 K 48 vin., Kozana 2381 K 25 vin., Kojško 3419 K 90 vin., Sv. Martin 2817 K 93 vin., Vrbovlje 1619 K 63 vin. One tri občine pa, o katerih toži dopisnik, da se jim godi krivica, plačujejo pa: Vedrijan 814 K 29 vin., Višnjevnik 1353 K 18 vin. in Krasno (kjer je baje dopisnikov sedež) 721 K 55 vin.

Zdaj pa računajte in prepričate se takoj, komu se godi krivica. Ako prejme n. pr. Krasno 150 K za občinske poti, bi moralo prejeti Kojško po zakonu, to je po meri izravnih davkov skoro petkrat toliko in narobe. Ako prejme Kojško 150 kron, bi prišla na Krasno skoro edna petinka tega zneska. Zdaj primerjajte občini Vedrijan in Višnjevnik in jasno vam bo, da imam prav. Ako pa tega ne razumete ali nečete razumeti, ne morem pomagati. Čitatelji so me gotovo razumeli in to mi zadostuje.

Ravno za vasi Višnjevnik in Krasno ima sedanji župan glede poti največ zaslug; sami nasprotniki so to že večkrat priznali; saj dobro vedo, da si je on mnogo prizadeval za zgradbo nove občinske ceste Breg-Višnjevnik, da je sam prosil in podpisal prošnje v dosegu podpor iz zaloga okrajnih cest, iz deželnega in državnega zaloga in da je ustno in pismeno moledeval merodajne činitelje, dokler se je za zgradbo te ceste, ki je važna samo za omenjeno pokrajino, dovolila znamenita državna podpora 10.000 K. Vidite, take so krivice, ki vam jih dela župan glede Vaših cest. Zato pa le pridno udrihajte po njem!

Koncem omenjenega dopisa v „S.“ je citati, da vam ni mari, kje bo prihodnji župan, ako bi bil tudi tam, kjer delajo božje stvarice kva, kva, samo da bi bil enakopraven vsem. Mi vemo, kako razumejo naši „naprednjaki“ enakopravnost, to so jasno razodeli pri volitvi županstva. Popolna kapitulacija naše stranke — njim na ljubo in korist, — to bi si oni želeli, — a tega ne dosežejo nikdar.

Tudi tam, kjer delajo božje stvarice kva, kva je najti sposobnih mož za županski prestol in morda več, kakor v gorenjih Brdih. „Naprednjaška“ stranka pa ni hotela nobednega ne od naše ne od nasprotne strani iz dolenjih občin, dasi je tu 12 starišin, ravno ker hoče užgati, da se županstvo po vsakem načinu preseli v gorenja Brda. To pa ni ravno, da bi morali biti. V vseh ustavnih korporacijah odločuje večina in ne — sila! (Konec prihodnjic.)

Iz Debenja ob kanalski Idriji. — Naše vozne poti ob Idriji so skrajno zanemarjene, ali bolje rečeno, vozni poti ob Idriji prav za prav nič nimamo. Že celo vrsto let prosimo zanje in se zanje potegnemo, pa vse zastoj. Vse naše prošnje ostajajo vedno le glas vpjočega v puščavi. Ali ne plačujemo morebiti tudi mi jednako drugim posestnikom tega okraja dotičnih davščin, ki so še precej visoke? Kaj dela vendar naš cestni odbor, da se za nas prav nič ne zmeni? Nekateri trdijo, da je načelnik cestnega odbora sicer za to, da bi se tudi pri nas poti deloma zboljšale, deloma pa tudi znova napravile, da so pa člani cestnega odbora oni, ki nasprotujejo načelniku v tem pogledu. Ostalim članom cestnega

odbora, ki stanujejo vsi v krajih, kjer se nahajajo lepe ceste, je pač lahko nasprotovati ter skrbeti za to, da ne bi morebiti kaj več plačali na cestnih dokladah. Ni pa to lepo od njih in tudi ne vestno, ko smo v tolikih letih tudi mi na cestnih dokladah že lepe svote denara plačali, ne da bi imeli od tega najmanjši dobiček. Da so naše ceste v najslabšem stanu, o tem sta se prepričala po zimi načelnik cestnega odbora in kanalski župan, ki sta si jih prišla sama ogledat. Kakor je znano, je sestavil načelnik cestnega odbora proračun, v katerem so bile vzete v poštev tudi naše slabe ceste in njih poprava. Ali baš proti temu proračunu so se uprli nekateri člani cestnega odbora ter s tem onemogočili popravilo naših cest. — Kaj nam bo vendar koristila bohinjska železnica, ako se nam ne napravi takih cest, da bi zamogli, ne da bi postavljali svoje življenje v nevarnost, po njih dovažati svoje pridelke na bližnjo kanalsko postajo? Gospodje člani cestnega odbora, do Vas obračamo se s prošnjo, da greste tudi Vi v tem pogledu načelniku cestnega odbora na roko ter da nam pripomorate do boljših cest, po katerih boče mogoče brez vsake nevarnosti voziti. — Nadejamo se, da ne ostane ta naša javna priložba še nadalje glas vpjočega v puščavi.

Iz Ročinja, dne 30. maja 1904. — Organist in pevci štrajkajo že od Velike noči, ali bolje: pustili so to dobro (!) službo, ker se nočejo dati strahovati od vrlega (!) podžupana D. —

Pred kratkim zgodila bi se bila skoraj velika nesreča. Koširjev 8 mesecev stari otrok se je močno opeknel. Kako je prišlo, molči vse.

Skladovni odbor se drži svoje službe kakor klop kože, je zelo skrben, posebno pa načelnik skrbi — za-se.

Imamo tudi nad vse modrega očeta župana. Gostilničarji, ponočnjaki, Italijani itd. delajo kar hočejo. Točijo pijačo, kedar jim ljubo, tudi cele noči, tulijo do zore, noben se ne gane; ko je pa prodal L. le glažek grenkega čez uro, aló po njem! Kar hitro mu naložijo kazen. G. župan! Pokrajite nekoliko tudi druge po prstih, saj zaslužijo 10krat hujšo kazen. Kaj vam je naredil ubogi L., da ga tako preganjate? Poglejte k S., Ž., K. in M. I. Ali vam ni znano, da škripa znani Lojze vsako nedeljo večkrat do pondeljka zjutraj zdaj tu zdaj tam; tako Binkoštno nedeljo pri M. — cerkv. ključarju — uhl uhl! — In naša 2 policajal Eden je hotel držati policijsko uro, drugi pa baje daje za njegovim hrbtom znamenje gostilničarju in pivcem, naj le naprej pijejo in tulijo. Ni čudo, da se je prvi — kor pameten — odpovedal koj drugi dan taki službi.

Včeraj je imenovalo starišinstvo najspodobnejšega moža za občinskega policajca in poljskega čuvaja z dobro letno plačo. Slava!

S Kobariškega. — Popotnik zapusti prijazen Kobarič, se obrne proti zahodu, pride mimo Staregasela do razpotja, in odloči se, ker je namenjen v Kot, po stari cesti vanj priti. Pri Robiču vse po starem, ali ko stopi v solčni Kred, kako ga močno zbode tabla nad vratmi: prve hiše, kjer je zapisano: „K. k. Finanz- u. Wach- Abtheilung“ — spodaj pa „Guardia di Finanza“ — No, kaj si misli! Ali so ti ljudje z županstvom vred uže tako neobčutljivi, morebiti tako kromopolitični, da ne čutijo potrebe zahtevati slovenski napis! Ali so uže morebiti obupali, da domačini bi se imeli še kaj vpoštevati, ali pa morebiti ne vedo, da županstvo ima pravico zahtevati slovenski napis!?

Naj velja to ali ono, do konca žalostno. Ako samih sebe ne spoštujete, kako vas bodo cesarske oblasti. Torej zgani se, županstvo!

Ko si ogledam nekoliko Kot ter vidim tam napredek gledé razdelitve občinskih zemljišč, poti, cerkva, duhovnišč itd., se vrnem nad Kredom v Staroselo.

Iz Gabrovce pri Komnu. — Pri nas se bližajo nove občinske volitve. Naši občani bi se morali potruditi, da bi spravili v starišinstvo resne može, katerim je blagor občine v vsakem pogledu pri srcu. Po volitvah je nespametno zabavljati čez izvoljene starišine, ako se ni nobeden za to pobrigal, da bi prišli vrednejši može v starišinstvo, nego so oni, ki so bili izbrani. Naša občina potrebuje še marsikaj, kar bi se dalo v nji tudi napraviti, ako bi sedeli v starišinstvu može, ki bi bili vneti za občinske koristi. Posebno potreben je pri nas vodnjak za napajanje živine. Prav potrebno

bi bilo, da bi se razdelili naši občinski pašniki, katere uživajo oni, ki se nahajajo v tako srečnem stanu, da si zamorejo držati govedo. Tudi dobrih polt nam primanjkuje. Posebno potrebna bi nam bila dobra cesta, katera bi nas vezala z drugimi vasmí. Prihodnje starišinstvo bi se moralo obrniti do komenskega cestnega odbora, da v tem pogledu tudi za nas kaj stori, saj plačujemo tudi mi cestne doklade, kakor davkoplačevalci drugih občin, ki so preskrbljeni sem ter tja s prav lepimi cestami. Tudi v naši cerkvi bi se moralo marsikaj popraviti. Kakor rečeno, čaka prihodnje starišinstvo mnogo prepotrebne dela, in zato bi bilo skrbeti, da se izvolijo v starišinstvo može, ki bodo kos svoji nalogi in ki ne bodo držali križem rok, marveč ki bodo skrbeli, da se pri nas marsikaj popravi, kar je bilo do sedaj zanemarjenega.

Novice.

Udje „Slovenskega katol. delavskega društva“ naj se zbere jutri že pred 8. uro pred društveno sobo v semeniški ulici. Od tod odkorakajo skupno k procesiji sv. R. T. Naj nihče ne izostane!

Vspored procesije sv. Rešnjega Telesa v Gorici je jako pomanjkljiv. Prav bi bilo, da bi ga znova pregledali, spopolnili in popravili. Spodobilo bi se tudi, da bi se v slovenskem jeziku doposlal uredništvom naših listov, da bi ga objavili. „Gorica“ in „Primorski List“ bi ga rada objavila in gotovo bi bilo to v povišanje lepe slovesnosti. Opazujemo, da je procesija vsako leto manjša, ob straneh pa vedno več gledalcev.

Vinorejce, ki so naročili modre galice in žvepla pri „Goriški zvezi“, opozorjamo, da je blago že došlo in da je lahko dobijo — proti plačilu v gotovini — kadar jim drago. Vitrijoja je nekoliko več nego je bilo naročenega, tako, da je mogoče še novim naročnikom postreči, dokler bo blaga.

Nadvojvoda Rajner pride jutri v Gorico.

Za slovensko sirotišče oziroma za „Katol. društvo detoljubov“ so darovali: P. n. gr. Valentin Kofol, cerkovnik, 1 K 50 v, N. N. 10 v, društvo „Slovenska Beseda“ 1 K 80 v, Andrej Žigon 50 v.

Za sirotišče in za „Skalnico“: Josip Kodelja, župnik, 2 K, Franc Žigon 3 K, Ivan Koršič, kaplan c. kr. mornarice 2 K, A. Žerjal 2 K, Valerijan Knavs, 2 K, Angela Birsva v Ribembergu 1 K, Josip Komel 2 K, Anton Kancler 1 K 50 v, Alojzij Moderc 2 K, Anton Žizmond, organist, 2 K, Franc Hliš, kaplan, 2 K, Vinko Buda, kaplan 2 K.

Bog plati!

Imenovanje. — Računski revident z naslovom in značajem računarskega svetovalca g. Alojzij Furlan v računarskem oddelku višjega deželnega sodišča v Trstu je imenovan računarskim svetovalcem.

Umrl je dne 30. t. m. v Opatjemselu tamošnji nadučitelj gospod Jernej Rajer v 52. letu svoje starosti nagle smrti. Pogreb je bil danes dne 1. junija ob 9. uri predpoludne. Naj počiva v miru!

Izpit učiteljske usposobljenosti so napravili pred kratkim tu v Gorici naslednji gospodje in gospodične: S slovenskim in nemškimi učnim jezikom sestra Bratanič Virgillija in Knittl Berta; s slovenskim učnim jezikom in nemščino kot predmetom gospodje Arko Leopold, Kuhar Franc in Prijatelj Josip, ter gospodične Curk Marija, Maisel Josipina in sestra Zega Karolina; s slovenskim učnim jezikom gospodične Boštjančič Katarina, Carli Marija in Orel Franciška.

Ljubljanski igralci v „Goriški Čitalnici“. — V torek 7. junija priredi „Goriška Čitalnica“ pevski in dramatičen večer, ob katerem nastopijo člani ljubljanskega gledališča, med njimi g. Danilo s soprogo ter g. Nučič, ki so nam od lanskega nastopa še v najboljšem spominu, z njima pa še dve drugi gospici, in baritonist slovenske opere g. Betetto. Spored, ki se kmalu razpošlje ter naznani tudi z lepaki, obsega nič manj ko šest točk možkega in ženskega solo-petja ter tri gledališčne igre. Po lepem uspehu, ki so ga imeli nastopi ljubljanskih igralcev v preteklem letu v naši Čitalnici, nadejati se je pač tudi letos prav obilne udeležbe.

Iz Dornberga nam poročajo, da se tam premalo pazi na policijski red

ter da po nekaterih krčmah po cele noči popivajo, plešejo in se večkrat nazadnje tudi stepó. Slično rajanje je bilo tudi na dan sv. Trojice v Budinovi začasni krčmi, kjer seveda dornberškega „štacionarja“ ni smelo manjkati. Na ta način hočejo naši „liberalci“ torej Dornberžane osrečiti, da jih zavajajo k popivanju in s tem seveda tudi k zapravljivosti. Dornberžani, odprite o pravem času oči in premislite, kam vas mora prej ali slej dovesti tako življenje, h kateremu vas napeljujejo naši „liberalci“.

Iz Fojane dobili smo od našega naročnika kratko pisemce, v katerem se hudoje nad nekimi dekleti iz Barbane, ki so na Binkošti, kjer je bila isti dan pri sv. Duhu procesija, od procesije domov grede prepevale nedostojne klafarske pesmi. To zares jako grdo pristojno dekletom, in bi se morale sramovati, da se ljudje nad njih ponašanjem spodtikajo.

Iz Kostanjevica na Krasu. — Zopet strela! Pretečeno nedeljo zjutraj malo po 7. uri je udarila strela v naš zvonik. Ker je na zvoniku sedaj nov strelovod, ni naredila na njem, hvalo Bogu, nobene škode, pač pa je na nam neumljiv način nekemu posestniku pod cerkvijo ubila dva prašiča. Domači so to zapazili šele, ko so jima hoteli dati jesti; videli so, da ste živali, ki ste bili malo prej še živi in zdravi — poginili. Bog nas varuj nadaljnjih nesreč!

Posledice vraže. — V Kalu živi neka 70-letna žena, o kateri mislijo ljudje, ki verujejo v vraže, da ni njen pogled nič kaj koristen živalim in drugim rečem. Dne 13. maja po noči se je pa hotel nekdo nad staro nekoliko maščevati. Položil ji je namreč na okno malo petardo, ki se je razpočila s strašnim pokom in je hudo prestrašila omenjeno stanko. Snopi se, da je položil petardo neki domačin, ki živi že več let v neprijateljstvu z omenjeno ženo.

Bohinjski predor. — Bohinjski predor je bil v torek prevrtan in se je ta dogodek praznoval z veliko slavnostjo ob navzočnosti različnih visokih gostov in nebrojnega števila drugega občinstva. Pri slovesnosti bil je navzoč tudi nadvojvoda Leopold Salvator, bil je tam tudi železniški minister Wittek, tržaški namestnik grof Gooss, kranjski deželni predsednik baron Hein. Bili so navzoči tudi zastopniki goriškega in kranjskega deželnega odbora, kakor tudi zastopniki goriške, tržaške in kranjske trgovinske zbornice. Vrtanje predora se je pričelo od severne strani 5. novembra l. 1900, od južne strani pa 25. oktobra l. 1900. Delo je bilo jako težavno ter združeno z mnogimi neprilikami, a vendar se je izvršilo še predno bi bil kdo mislil. S tem je pa tudi zdaj osigurano, da se bohinjska železnica od Jesenic do Trata otvori ob določenem času, t. j. na jesen l. 1905.

Roparski umor. — Iz Budimpešte poročajo; V Kapos-Merosu so našli umorjenega in oropanega štajerskega živinskega trgovca Mihaela Holzmann. Pri sebi je imel 5000 do 6000 kron gotovine. Spremljal ga je neki gonjač živine, ki je z morilci pobegnil.

Loterijske številke.

28. maja.

Trst	77	67	13	80	26
Linc	29	25	32	61	74

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

same v svojih z varstveno znamko
Supatka Kneippa in s imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnemkov.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekallšbe Fr. Josipa št. 2 (lastna
hlša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, kakor za
nove maše in godove, kolače za
birmance in poroke itd. Vsa naro-
čila izvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
različne moke, fina peciva, fina
vina in likerje po smerni ceni. Za
Veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

LEPA IZNAJDBA

ZA KROJAČE!

Kroj za krojenje oblek
20 velikosti, koj na prvi
pogled razumljiv, samo
za 10 kron pri

M. POVERAJ-U,

v Gorici na Travniku 5.
edina civilna, vojaška in
uradniška krojačnica
prve vrste.

Velika zaloga vsake vrste
blaga za obleke iz inozem-
skih in avstrijskih tovarn
ter gotovih oblek, perilo, pa-
radne priprave k oblekam
za vsaki stan, orožje vsake
vrste, posebno za občinske
stražnike. Zastopam tovarne.
Cene brez konkurence, po-
sebnost pa blago na meter.
Se priporočam za obilen obisk.

Delavske hlače po dve kroni.

Delavske hlače po dve kroni.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Teod. Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12.

Se priporoča v
izdelovanje cer-
kvene posode in
orodja iz zanes-
ljive kovine po
uzorcih ali last-
nem načrtu po
poljubnem slogu.

Stare posode
popravi in pre-
novi, poslali in
posrebrni v og-
nju, poslali tu-
distrelvodne o-
sti vse po naj-
nižjih cenah.

Da si morejo udi bolj rečne cerkve na-
ročat cerkvenega kovinskega blaga ter staro orodje
popraviti in obnoviti, olajšuje jim to s tem
da jim je pripravljen napravljati blago katero,
katero se izplačuje na obroke. Preč. p. n. na-
ročevalci si obroke lahko sam določijo.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

A. Krušič

trgovec in krojaški
mojster

Gorica, ulica Gins. Verdi št. 33

naznanja slav. občinstvu, da
je dobil ravnokar sveže an-
gleško in avstrijsko blago,
kakor tudi svežih izgotoljenih
oblek in površnikov raznih vrst
v veliki izbiri za bližajočo po-
mladno sezono.

Izdelek iz lastnega
blaga jamčim.

Sadjarsko in vinarsko društvo
za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:

burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:

Gorica, ulica Barzellini št. 20.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semenški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in točiv svoji krémi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

Nova delavnica

cerkvenih posod
in orodja.

Gorica, magistratna ulica št. 8.

Podpisani vsoja si naznaniti preč.
duhovščini, da je odprl novo delavnico
cerkvenih posod ter se priporoča za na-
ročbe svečnikov, svetilnic itd. v vsakovrstni
kovini in v vsakem slogu po najnižjih
cenah.

Ker še nima ilustrovanih cenikov,
pošlje po želji preč. duhovščini obrise raz-
nih posod in orodja.

Priporoča se tudi za popravljane
rabljenih reči, jih zopet posrebrni in pozlati
tako, da dobijo prvotno stanje.

Izdeluje strelovode po najboljših iz-
najdbah in popravila že rabljene.

Udani

Frane Leban,
srebrar.

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brisko,
vipavsko, furlansko in istrijsko vi-
no. Odpošilja se na vse kraje v sod-
skih od 56 litrov naprej. Postrežba
je točna, cene zmerno.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,

Via del Ponte Isonzo hšt. 6.
Gorica.

Anton Kuštrin

Gospodski ulic. h. št. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Mljavske prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidarskič &
Valencič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mlina v Kranju in z Jochmann-ovrga v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20
(na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

Za luč . . .	kr. 32	Corfu . . .	kr. 56
Jedilno . . .	36	Bari . . .	60
„ finejše . . .	40	Lucca . . .	70
„ boljše . . .	44	Nizza . . .	80
dalmatinsko . . .	48	Najfinejše . . .	gl. 1
istrijsko . . .	56		

Priporočam č. duhovščini in cerkve-
nim oskrbništvom.

IVAN BAJT,

krojaški mojster v Gorici na Placuti 28.

Priporoča se vsem prijateljem
in znancem in drugim gospodom za
obilna naročila.

Lekarna

Cristofoletti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice
z znakom sv. Antona Pado-
vanskega.

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — Okrepé
želodec, storé, da
zginé v
kratkem času omotica in št-
voltna lenost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storé, da človek raje je.

(Varstvena znamka)

Čelodec, storé, da
zginé v
kratkem času omotica in št-
voltna lenost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo šte. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železja, strešna okna, cevi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kruno nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame
in gospode, Perkale, Zephyr
in drugo manufakturno blago
posebno za spomladni in letni
čas, blago vseh kakovosti in
po najnižje mogočih konkurenč-
nih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se
na zahtevanje pošiljajo brezplačno
in poštnine prosto.

Sprejema

hranilne vloge

katero obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obresti pripi-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po
6% in na vključbo po 5 1/2%.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nové člane

s glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravični
po 2 K. Otvorja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.